

Mattias Söderberg: FN's online generalforsamling er et eksperiment, der kan gå begge veje

Altinget

Af Mattias Söderberg

25.09.2020

KOMMENTAR: Der er brug for, at alle lande leverer ambitiøse klimaplaner, som skal kunne implementeres i de kommende år. Vi må håbe, at årets online generalforsamling kan hjælpe planerne på vej, skriver Mattias Söderberg.

På grund af corona bliver de fleste af FN-generalforsamlingens møder holdt online, hvilket kan give udfordringer, skriver Mattias Söderberg.

FN's generalforsamling og dets 75-års fødselsdag er i gang. Forventningerne til årets topmøde var høje. 2020 er nemlig et afgørende år for klimaet, og der var derfor også forventninger om, at generalforsamlingen skulle bringe verden nærmere en øget klimaambition.

Mange havde nok håbet, at FN's generalforsamling her i september skulle blive til et møde, hvor man kunne vurdere de klimaplaner, der var blevet lavet.

Mattias Söderberg

Men på grund af corona bliver de fleste af generalforsamlingens møder holdt online, og spørgsmålet er om mødet får den katalyserende effekt, man havde håbet på.

I 2020 skal alle lande i følge Paris-aftalen levere nye nationale klimaplaner. Indtil videre har kun 13 lande lavet sine planer, og FN's klimachef Patricia Espinosa forventer, at kun 80 lande vil have leveret deres planer til FN ved udgangen af 2020.

Dette skyldes tildeles den nuværende pandemi men også tøven fra lande, som er bange for at lave de store klimainvesteringer, verden har brug for. Det kommende præsidentvalg i USA spiller nok også ind, da landets klimapolitik vil se meget forskellig ud, afhængigt af om det er Biden eller Trump der vinder valget.

Klimaplanerne er vigtige, da det er dem, der skal på plads for at landene kan gå i gang med det reelle arbejde med at reformere centrale sektorer som energi, landbrug og transport. Samtidig vil planerne, specielt i mange af de fattigste lande, sikre, at der investeres stort i klimatilpasning, så vi kan være sikre på, at de truende klimakatastrofer vil kunne håndteres fremadrettet.

Mange havde nok håbet, at FN's generalforsamling her i september skulle blive til et møde, hvor man kunne vurdere de klimaplaner der var blevet lavet. Det kunne lægge pres på de lande, som stadigvæk manglede at levere ambitioner.

For eksempel ville det lille afrikanske land Rwanda nok have forventet at høste ros for sin ambitiøse plan for at sikre både en grøn omstilling og klimatilpasning for landets indbyggere. Men mulighederne for uformel dialog og forhandling begrænses kraftigt, når møderne bliver afholdt via computere og skærme. Så hvad kan vi så forvente af generalforsamlingen ud fra et klimaperspektiv?

Til at begynde med er generalforsamlingen - også i onlineform - stadigvæk et vigtigt forum, og nogle lande vil nok benytte sig af muligheden for at lancere sine klimaplaner eller nye klimainitiativer, når verden kigger med på de taler, som statsledere leverer via skærme i deres egne lande. Mulighederne for at reagere og diskutere bliver dog dårligere, og tidsforskel og internetadgang begrænser muligheden for reel interaktion.

For det andet vil der blive holdt rigtigt mange møder online. På deres hjemmeside proklamerer FN, at næsten alle events vil forgå virtuelt og blive sendt streamet i vidt omfang. Det bliver derfor muligt at deltage og følge med i, hvad der sker fra overalt i verden.

Dette giver potentielt en stor mulighed for at engagere et større publikum end dem, der almindeligvis deltager i New York. Med lidt held kan det bidrage til et pres på statslederne og et bredere og mere folkeligt engagement.

For det tredje er et FN-topmøde, som delvis bliver holdt online, også et stort eksperiment, som kan få stor effekt på kommende FN møder. Hvis nogen af de mange online aktiviteter fungerer godt, kan det måske blive et godt alternativ til rejser og fysiske konferencer i fremtiden. Teknologien bliver bedre og bedre, og flere onlinemøder vil også i en fremtid, hvor der ikke er corona, være godt for klimaet.

Og endelig skal vi ikke glemme, at der stadigvæk bliver afholdt en del aktiviteter ved FN's hovedkvarter i New York. En af de store aktiviteter er den årlige klimademonstration, som i år finder sted fredag 25. september. Der vil mennesker, ikke kun i New York, men rundt om i verden råbe op, for at få verdens leder til at tage klimaforandringerne alvorligt.

Betingelserne for at få en klimasucces ud af årets generalforsamlingen er måske forringet, men vi må bruge de muligheder, der er. For Rwanda, et af de få lande der har lavet en plan, er klimaforandringerne allerede en truende virkelighed, og hvis der ikke handles nu, vil det få katastrofale konsekvenser.

Der er brug for handling, og der er brug for, at alle lande leverer ambitiøse planer, som skal kunne implementeres i de kommende år. Vi må håbe at årets generalforsamling, også om den kommer i en online version, kan hjælpe planerne på vej.

Mattias Söderberg (født 1974) arbejder som klimarådgiver i Folkekirkens Nødhjælp og er formand for klimaarbejdet i ACT Alliance, Folkekirkens Nødhjælps globale alliance med medlemmer i 140 lande. Kommentaren er alene udtryk for skribentens egen holdning.